

ODBOR KANCELÁŘ HEJTMANKY

číslo jednací: **KUJCK 144278/2017**
spisový znak: **KHEJ 138943/2017/kakr/4**

datum: **11.12.2017**

vyřizuje: **Bc. Kamila Křížová**

telefon: **386 720 225**

Poskytnutí informací podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Dne 27.11.2017 a 30.11.2017 obdržel Krajský úřad Jihočeského kraje Vaše žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ze dne 27.11.2017 a 30.11.2017, v nichž požadujete poskytnutí stejných následujících informací:

ktoré sa týkajú správnych konaní v rokoch 2015 až 2017 (ku dňu 27.11.2017) podľa ust. § 39 ods. 1 písm. f) a § 39 ods. 2 písm. f) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v znení neskorších predpisov za porušenie cit. zákona vo vzťahu k archeologickým nálezom, tzn.:

- 1) všetky rozhodnutia/uznesenia KÚ vydané v rokoch 2015 až 2017 (ku dňu 27.11.2017) o priestupkoch podľa § 39 ods. 1 písm. f) a písm. § 39 ods. 2 písm. f) zákona č. 20/1987 Sb. (ako udelení pokuty, tak aj o zastavení konania). Z dôvodu ochrany osobných údajov, žiadam o anonymizovanú podobu rozhodnutí/uznesení, v prípade opakujúcich sa účastníkov však prosím o označenie týchto rozhodnutí/uznesení, dostačujúce pre štatistické spracovanie poskytnutých údajov.*
- 2) informácie o počte odložených vecí o priestupkoch podľa § 39 ods. 1 písm. f) a písm. § 39 ods. 2 písm. f) zákona č. 20/1987 Sb. v rokoch 2015 až 2017 (ku dňu 27.11.2017)*

K výše uvedeným žádostem Vám sdělujeme následující:

žádostem jsme vyhověli a v příloze Vám zasíláme požadovaná rozhodnutí.

S pozdravem

Ing. Milan Nebesář v. r.

vedoucí odboru kancelář hejtmanky

Krajský úřad Jihočeského kraje

- podepsáno elektronicky -

2x příloha: rozhodnutí přestupek Tábor-anonymizované.pdf
rozhodnutí přestupek N.Vojířov-anonymizované.pdf

ODBOR KULTURY A PAMÁTKOVÉ PÉČE
ODDĚLENÍ PAMÁTKOVÉ PÉČEč.j.: KUJCK 79656/2015/OKPP
sp.zn.: OKPP 31954/2015/misi/11

datum: 26. října 2015

vyřizuje: Mgr. Milan Šilhan

telefon: 386 720 891

ROZHODNUTÍ

Věc: rozhodnutí ve věci „Přestupek ve smyslu ustanovení § 39, odst. 2, písm. f) zákona číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, spočívající v nesplnění oznamovací povinnosti stanovené v § 22 odst. 2 tohoto zákona tím, že stavebník prováděl stavební činnost – výkopové práce a terénní úpravy na pozemcích parc. č. [redacted] v k.ú. Tábor a na pozemku parc. č. [redacted] v k.ú. Náchod u Tábora – na území s archeologickými nálezy, aniž by již od doby přípravy stavby či jiné činnosti, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů, tento záměr oznámil Archeologickému ústavu a umožnil jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum”

Krajský úřad Jihočeského kraje, Odbor kultury a památkové péče, jako věcně a místně příslušný orgán státní památkové péče dle ustanovení § 10 a § 11, odst. 1, písm. b) zákona číslo 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), rozhodující dle ustanovení § 67 správního řádu ve smyslu ustanovení § 28, odst. 2, písm. b) zákona číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen památkový zákon), v přenesené působnosti ve smyslu ustanovení § 42a památkového zákona, po provedeném řízení zahájeném z moci úřední,

uznal vinným

[redacted] J [redacted] J [redacted], [redacted], bytem [redacted]

ze spáchání přestupku dle ustanovení § 39, odst. 2, písm. f) památkového zákona tím, že nesplnil oznamovací povinnost stanovenou v ustanovení § 22 odst. 2 tohoto zákona tím, že jako stavebník prováděl stavební činnost – výkopové práce a terénní úpravy na pozemcích parc. č. [redacted] v k.ú. Tábor – na území s archeologickými nálezy, aniž by již od doby přípravy stavby či jiné činnosti, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů, tento záměr oznámil Archeologickému ústavu a umožnil jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum, v únoru a březnu 2015, a za to mu ukládá

p o k u t u ve výši 8.000,- Kč, slovy osm tisíc korun českých,

splatnou do 30ti dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Jihočeského kraje číslo účtu: 199783021/0300, variabilní symbol 1221231954, Československá obchodní banka České Budějovice (Platbu proveďte převodem z účtu na účet nebo poštovní poukázkou.)

a dále povinnost uhradit náklady řízení stanovené dle ustanovení § 79, odst. 1 zákona číslo 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, ve smyslu vyhlášky číslo 340/2003 Sb., kterou se mění vyhláška číslo 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení

ve výši 1.000,- Kč, slovy jeden tisíc korun českých.

U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice, tel.: 386 720 891, fax: 386 359 088
e-mail: silhan@kraj-jihocesky.cz, identifikátor DS: kdib3rr, www.kraj-jihocesky.cz

Částka je splatná do 30ti dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Jihočeského kraje číslo účtu: 199783021/0300, variabilní symbol 1232431954, Československá obchodní banka České Budějovice. Platbu proveďte převodem z účtu na účet nebo poštovní poukázkou.

Dále Krajský úřad Jihočeského kraje, Odbor kultury a památkové péče, jako věcně a místně příslušný orgán státní památkové péče dle ustanovení § 10 a § 11, odst. 1, písm. b) zákona číslo 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), dle ustanovení § 76, odst. 1, písm. a) zákona číslo 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, v přenesené působnosti ve smyslu ustanovení § 42a památkového zákona,

ř í z e n í,

v němž je účastníkem řízení ve smyslu ustanovení § 27, odst. 1 písm. b) správního řádu [redacted], narozen [redacted], bytem [redacted], vedeném ve věci

„Přestupek ve smyslu ustanovení § 39, odst. 2, písm. f) zákona číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, spočívající v nesplnění oznamovací povinnosti stanovené v § 22 odst. 2 tohoto zákona tím, že stavebník prováděl stavební činnost – výkopové práce a terénní úpravy na pozemcích parc. č. [redacted] v k.ú. Tábor a na pozemku parc. č. [redacted] v k.ú. Náchod u Tábora – na území s archeologickými nálezy, aniž by již od doby přípravy stavby či jiné činnosti, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů, tento záměr oznámil Archeologickému ústavu a umožnil jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum”,

z a s t a v u j e.

Odůvodnění:

Krajský úřad Jihočeského kraje, Odbor kultury a památkové péče, jako příslušný orgán státní památkové péče, obdržel dne 27. dubna 2015 podnět Městského úřadu Tábor, Odboru rozvoje ve věci porušení ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona v souvislosti se stavbou Tábor č.p. [redacted], rodinný dům, jímka na vyvážení a přístupová cesta, parc. č. [redacted] k.ú. Tábor, parc. č. [redacted] k.ú. Náchod. Přílohou tohoto podnětu byla fotodokumentace stavu předmětných nemovitostí v počtu 7 listů (7 snímků). Krajský úřad shledal, že informace obsažené v doručeném podnětu svědčí o možném porušení ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona a dopisem ze dne 13. května 2015 si vyžádal v dané věci sdělení Archeologického ústavu AV ČR Praha, zda vlastník předmětných nemovitostí jakožto stavebník splnil ustanovení § 22, odst. 2 památkového zákona, tj. zda již od doby přípravy stavby či jiné činnosti, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů, oznámil záměr Archeologickému ústavu a umožnil jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum.

Krajský úřad dopisem ze dne 11. června 2015 oznámil vlastníkově předmětných nemovitostí, jakožto účastníkovi řízení, zahájení řízení ve výše uvedené věci a zároveň nařídil na 13. července 2015 od 9.00 hodin v budově Krajského úřadu Jihočeského kraje, v Českých Budějovicích, v ulici Boženy Němcové 49/3, objekt B, 2. patro, kancelář číslo dveří 3313 ústní jednání. Následně si krajský úřad dopisem ze dne 15. června 2015 vyžádal v dané věci odborné vyjádření Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Českých Budějovicích a rovněž požádal Městský úřad Tábor, Odbor rozvoje o zaslání veškerých podkladů, jimiž disponuje a vztahují se k dané věci. Dne 7. července 2015 obdržel krajský úřad odborné vyjádření Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Českých Budějovicích v dané věci a dne 8. července 2015 podklady zaslalé Městským úřadem Tábor, Odborem rozvoje, které se skládaly z vyjádření Městského úřadu Tábor, Odboru rozvoje ze dne 20. února 2015, fotodokumentace předmětných pozemků z cca 3. týdne měsíce dubna 2015 v počtu 4 listů, zápisu z obhlídky kulturní památky nádrží Jordán ze dne 3. března 2015, jehož součástí byla fotodokumentace uložená na DVD v počtu 44 snímků.

Dne 13. července 2015 se konalo ústní jednání za účasti zástupce krajského úřadu a účastníka řízení [redacted]. V rámci ústního jednání byl účastník řízení poučen o svých právech zakotvených v ustanovení § 18, § 36, § 38, § 52 správního řádu, dále byl seznámen s ustanovením § 22, odst. 2 a § 39, odst. 2, písm. f) památkového zákona a s dosud shromážděnými podklady řízení a obsahem spisu vedeným v předmětné věci. V rámci ústního jednání se účastník řízení vyjádřil k věci do protokolu. Bylo zapsáno: „Účastník řízení sdělil, že se nejedná o terénní úpravy, což dokládá sdělením Městského úřadu Tábor, Stavební úřad spis. značka S-META 56425/2014/Mu, č.j. METAB 8204/2015/SÚ/Mus ze dne 23. února 2015. Předmětné práce popisuje pouze jako odstranění dřevin v souladu s příslušnými povoleními, provedením naváží na pozemcích parc. č. [redacted] v k.ú. Náchod

u Tábora, „seřiznutí svahu“ v místě již existující cesty o cca 1 m na pozemcích parc. [redacted] v k.ú. Tábor, přičemž zdůrazňuje, že dle fotodokumentace se zřetelně jedná o rostlou skálu, na základě čehož dovozuje, že nemohlo dojít k zásahům do archeologických terénů. Pozemku parc. č. [redacted] v k.ú. Náchod u Tábora se výkopové práce netýkaly. V ostatní ploše došlo pouze k vyčištění ploch od zeleně bez zásahu do terénu. Předmětné práce byly provedeny v období únor a březen 2015. Betonová opěrná zeď zasahující na pozemek parc. č. [redacted] je původní součástí přilehlého mostu, konstrukce lemující cestu na straně k nádrži Jordán byla stávající a došlo pouze k fixaci této konstrukce (narovnání panelů). Dále účastník řízení upozorňuje, že značná část terénní konfigurace vznikla nově jako násep k přiléhajícímu mostu cca z let 1985 – 1988 a tak jistě byl již minimálně v části proveden záchranný archeologický průzkum již v minulosti.“ V protokolu je dále zaznamenáno: „Účastník řízení dále předložil podací lístek dokládající zaslání zásluky na Archeologický ústav AV ČR s datem podání 12. března 2015. Kopie tohoto lístku jakož i kopie výše uvedeného sdělení Městského úřadu Tábor, Stavební úřad ze dne 23. února 2015 byly přiloženy do spisu a jsou přílohou tohoto protokolu. V neposlední řadě účastník řízení upozorňuje, že řada fotografií byla pořízena bez jeho vědomí na pozemcích, které jsou jeho soukromým majetkem.“ K výpovědi účastníka řízení zástupce správního orgánu uvedl: „Zástupce správního orgánu informoval, že ve spise se nachází i fotografie pořízené z veřejně přístupného místa, nejstarší fotografie poskytnuté Městským úřadem Tábor jsou datovány již dnem 3. března 2015. Dále správní orgán upozornil účastníka řízení na skutečnost, že předmětné řízení řeší nesplnění oznamovací povinnosti ve smyslu ustanovení § 22, odst. 2 památkového zákona a nikoliv poškození archeologických situací. A příslušné ustanovení hovoří nejen o stavebních pracích, ale též o jiné činnosti, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.“

Dne 28. července 2015 obdržel krajský úřad vyjádření Archeologického ústavu AV ČR Praha. Dopisem ze dne 3. srpna 2015 seznámil krajský úřad účastníka řízení s tímto vyjádřením a umožnil mu, aby se k tomuto jakož i dalším podkladům rozhodnutí vyjádřil, případně se znovu seznámil s celým obsahem spisu a za tím účelem stanovil lhůtu, do kdy tak může učinit. Účastník řízení této možnosti nevyužil.

Správní orgán se v první řadě zabýval otázkou vymezení prostoru, kterého se předmětný přestupek týkal. Podnět Městského úřadu Tábor, Odbor rozvoje uváděl jako dotčené pozemky parc. č. [redacted] v k.ú. Tábor a na pozemku parc. č. [redacted] v k.ú. Náchod u Tábora. V průběhu ústního jednání však obviněný uvedl, že „pozemku parc. č. [redacted] v k.ú. Náchod u Tábora se výkopové práce netýkaly“. Na základě získané fotodokumentace byl správní orgán nucen konstatovat, že nemá důkaz pro závěr, že by se řešený přestupek týkal rovněž pozemku parc. č. [redacted] v k.ú. Náchod u Tábora. Po prostudování katastrální mapy a shromážděné fotodokumentace obsažené ve spise dospěl správní orgán k závěru, že nemůže mít za prokázané, že se předmětný přestupek týkal též pozemku parc. č. [redacted] v k.ú. Tábor. Na základě těchto závěrů proto krajský úřad řízení o předmětném přestupku v souvislosti s pozemky parc. č. [redacted] v k.ú. Tábor a parc. č. [redacted] v k.ú. Náchod u Tábora zastavil. Naopak krajský úřad považuje za dostatečně prokázané, že předmětný přestupek souvisí s pozemky parc. č. [redacted] v k.ú. Tábor, a to jak na základě posouzení shromážděné fotodokumentace v kombinaci s katastrální mapou, tak i na základě skutečnosti, že tento závěr nebyl nikterak zpochybněn ani v rámci ústního jednání.

Dále se krajský úřad zabýval otázkou, zda lze předmětnou lokalitu označit za území s archeologickými nálezy ve smyslu ustanovení § 22, odst. 2 památkového zákona. Za tím účelem si vyžádal odborné vyjádření Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Českých Budějovicích. Toto vyjádření odborné organizace ze dne 2. července 2015 č.j. NPÚ-331/46215/2015 konstatuje: „Pozemky parc. č. [redacted] v k.ú. Tábor a parc. č. [redacted] v k.ú. Náchod u Tábora se nacházejí na jihovýchodním svahu nad hladinou stávající vodní nádrže Jordán. Jedná se území s archeologickými nálezy ve smyslu ustanovení § 22, odst. 2 památkového zákona... Při prohlídce staveniště dne 25. června 2015 sice nebyly žádné archeologické nálezy zjištěny, nicméně vzhledem k časovému odstupu od prováděných stavebních prací nelze jejich přítomnost v původním terénu vyloučit. Podle sdělení pracovníků Husitského muzea v Táboře jsou z okolí přehradní nádrže Jordán známy pravěké nálezy, např. bronzový náramek. Vlastní lokalita mohla být díky své orientaci a blízkosti vodního toku poměrně atraktivní k osídlení.“ Závěr, že se jedná o území s archeologickými nálezy vyplývá nepřímo také z obsahu sdělení Archeologického ústavu AV ČR Praha: „...na základě Vaší žádosti (č.j. KUJCK 35311/2015/OKPP) ze dne 18. 5. 2015, týkající se naplnění zákonné povinnosti oznámit stavební, či jinou akci, ohrožující existenci archeologických nemovitých a movitých nálezů v jejich původním uložení na území s archeologickými nálezy dle § 22 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb. v případě stavební činnosti na parcele č. [redacted] v k.ú. Tábor a [redacted] v k.ú. Náchod u Tábora si Vám dovolujeme sdělit následující: Archeologickému ústavu AV ČR, Praha, v.v.i. bylo doručeno oznámení o záměru provádět na výše uvedených pozemcích dne 16. 3. 2015. Kopii oznámení přikládáme k našemu vyjádření.“ Skutečnost, že se v případě pozemků parc. č. [redacted] v k.ú. Tábor jedná o území s archeologickými nálezy ve smyslu ustanovení § 22, odst. 2 památkového zákona považuje proto krajský úřad za dostatečně prokázanou.

Krajský úřad rovněž zkoumal, zda došlo k nesplnění oznamovací povinnosti obsažené v ustanovení § 22, odst. 2 památkového zákona a tím naplnění skutkové podstaty přestupku ve smyslu ustanovení § 39, odst. 2, písm. f) památkového zákona. Ustanovení § 22, odst. 2 památkového zákona stanovuje: „Má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.“ A v ustanovení § 39, odst. 2, písm. f) památkového zákona je přestupek popsán, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 tohoto zákona. V rámci ústního jednání správní orgán zjistil, že výkopové práce a terénní úpravy byly provedeny v období únor a březen 2015. To ostatně odpovídá i závěrům vyplývajícím z postoupeného spisového materiálu Městského úřadu Tábor, Odboru rozvoje, v němž ze dne 20. února 2015 pochází vyjádření ve věci „Tábor – stavební úpravy RD č.p. [redacted] jímka na vyvážení a přístupová cesta, parc. č. [redacted] k.ú. Tábor, parc. č. [redacted] k.ú. Náchod u Tábora a ze dne 21. dubna 2015 pochází podnět ke stavebním úpravám stavby: Tábor č.p. [redacted] RD, jímka na vyvážení a přístupová cesta, parc. č. [redacted] k.ú. Tábor, parc. č. [redacted] k.ú. Náchod vycházející ze zjištění dne 20. března 2015. Obviněný v rámci ústního jednání doložil podacím lístkem, že oznámení Archeologickému ústavu AV ČR, Praha zaslal jeho zástupce doporučeně dne 12. března 2015. Vzhledem k tomu, že předmětné práce však už probíhaly, nebyla splněna základní podmínka stanovená v ustanovení § 22, odst. 2 památkového zákona, totiž již od doby přípravy stavby tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Protože nebyla splněna tato podmínka a tedy beze zbytku i povinnost stanovená v ustanovení § 22, odst. 2 památkového zákona dospěl krajský úřad k závěru, že se obviněný dopustil spáchání přestupku ve smyslu ustanovení § 39, odst. 2, písm. f) památkového zákona. V této souvislosti se správní orgán zabýval též námitkou účastníka řízení vznesenou v rámci ústního jednání, že se nejednalo o terénní úpravy s odkazem na sdělení Městského úřadu Tábor, Stavební úřad spis. značka S-META 56425/2014/Mu, č.j. METAB 8204/2015/SÚ/Mus ze dne 23. února 2015. Správní orgán však zjistil, že se v tomto sdělení pouze hovoří o tom, že „se nejedná o terénní úpravy, které by podléhaly projednání se stavebním úřadem (§ 103, odst. 1, písm. b) stavebního zákona)“. Tímto sdělením tedy nebylo vyloučeno, že by se jednalo o terénní úpravy. Správní orgán rovněž dospěl k závěru, že odtěžení části svahu kopáním za účelem rozšíření cesty lze označit jako výkopové práce, tedy pracovní proces směřující k terénním úpravám, které jsou jako pojem uvedeny jako předmět úpravy v ustanovení § 1 stavebního zákona. Správní orgán má za to, že terénní úpravy a výkopové práce lze nepochybně označit za stavební činnost.

Podle ustanovení § 39, odst. 2, písm. f) památkového zákona krajský úřad může uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč fyzické osobě, která se dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 21 odst. 4, § 22 odst. 2 nebo § 23 odst. 2 tohoto zákona. Při stanovení výše pokuty přihlížel správní orgán, podle ustanovení § 12, odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen přestupkový zákon), podle něhož při určení druhu sankce a její výměry se přihlídnou k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení. Obviněný v rámci ústního jednání doložil podacím lístkem, že oznámení Archeologickému ústavu AV ČR, Praha zaslal jeho zástupce doporučeně dne 12. března 2015, v důsledku informace obsažené ve vyjádření Městského úřadu Tábor, Odboru rozvoje ze dne 20. února 2015. Na základě toho dospěl správní orgán k závěru, že přestupek byl dle § 4, odst. 1, písm. b) spáchán pachatelem z nedbalosti, když nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Na základě této skutečnosti lze klasifikovat zavinění přestupku z nevědomé nedbalosti. Přestupek je závažný z toho hlediska, že byla porušena důležitá zákonná povinnost zakotvená v ustanovení § 22, odst. 2 památkového zákona, přičemž v lokalitě okolí Jordánu jsou z minulosti doloženy archeologické nálezy. Na druhou stranu se pachatel snažil tento protizákonný postup záhy zhojit zasláním příslušného oznámení Archeologickému ústavu AV ČR, Praha jak je doloženo ve spise. Správní orgán shledal polehčující okolnosti rovněž ve skutečnostech, které uvedl obviněný v rámci ústního jednání. Konkrétně se jedná o skutečný rozsah zásahů do archeologických vrstev, když pomineme-li odstranění dřevin na většině plochy, provedení navážky na pozemcích parc. č. [redacted] v k.ú. Náchod u Tábora, které nelze kvalifikovat jako zásah do historických vrstev spočívajících v zásah do archeologického terénu v „seřiznutí svahu v místě již existující cesty o cca 1 m na pozemcích parc. [redacted] v k.ú. Tábor“, přičemž se i dle fotodokumentace zřetelně jedná o rostlou skálu. Správní orgán se tak do značné míry ztotožňuje s námitkou obviněného, že nemohlo dojít k zásahům do archeologických terénů. Dále obviněný v rámci ústního jednání upozornil, že značná část terénní konfigurace vznikla nově jako násep k přiléhajícímu mostu cca z let 1985 – 1988, k čemuž správní orgán při stanovení výše pokuty rovněž přihlídl. V neposlední řadě krajský úřad zohlednil, že po dobu řízení obviněný nekladal žádné překážky řízení. Správní orgán při posouzení přestupku shledal řadu aspektů

případu, které hovoří ve prospěch obviněného, nicméně nelze odhlédnout od skutečnosti, že k naplnění skutkové podstaty přestupku v daném případě došlo. Správní orgán po zhodnocení všech okolností případu stanovil výši sankce při samé spodní hranici zákonem stanovené výše možné uložené pokuty a pokutu stanovil na částku 8000,- korun českých. Na základě výše uvedených skutečností správní orgán stanovil výši pokuty při samé spodní hranici sazby stanovené zákonem.

Z uvedených důvodů správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení o opravném prostředku:

Dle ustanovení § 81, odst. 1 a § 83, odst. 1 zákona číslo 500/2004 Sb., správní řád, se proti tomuto rozhodnutí lze do patnácti dnů od jeho oznámení odvolat k Ministerstvu kultury ČR prostřednictvím správního orgánu, který toto rozhodnutí vydal (Krajský úřad Jihočeského kraje). Podané odvolání musí splňovat náležitosti dle ustanovení §§ 81 a 82 správního řádu, dle ustanovení § 82, odst. 2 správního řádu bude podáno v jednom stejnopise.

otisk
úředního razítka

Mgr. Patrik Červák
vedoucí odboru
kultury a památkové péče

Obdrží na doručení: - viz adresát

Na vědomí:

Krajský úřad Jihočeského kraje, Odbor ekonomický - ZDE

U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice, tel.: 386 720 891, fax: 386 359 088
e-mail: silhan@kraj-jihocesky.cz, identifikátor DS: kdib3rr, www.kraj-jihocesky.cz

ODBOR KULTURY A PAMÁTKOVÉ PÉČE
ODDĚLENÍ PAMÁTKOVÉ PÉČEč.j.: KUJCK 130863 /2017/OKPP
sp.zn.: OKPP 77562/2017/elvy/9

datum: 3. listopadu 2017

vyřizuje: Eliška Výborná

telefon: 386 720 892

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne 28. listopadu 2017 (1)

KRAJSKÝ ÚŘAD – JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor kultury a památkové péče /

dne 29. 11. 2017 podpis

KUCBX00OFI45

ROZHODNUTÍ

Věc: rozhodnutí ve věci „Přestupek ve smyslu ustanovení § 39, odst. 2, písm. f) zákona číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, spočívající v nesplnění oznamovací povinnosti stanovené v § 22 odst. 2 tohoto zákona tím, že stavebník prováděl stavební činnost – výkopové práce a terénní úpravy na pozemcích parc. č. [redacted] v k.ú. Nový Vojířov – na území s archeologickými nálezy, aniž by již od doby přípravy stavby či jiné činnosti, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů, tento záměr oznámil Archeologickému ústavu a umožnil jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum”

Krajský úřad Jihočeského kraje, Odbor kultury a památkové péče, jako věcně a místně příslušný orgán státní památkové péče dle ustanovení § 10 a § 11, odst. 1, písm. b) zákona číslo 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), rozhodující dle ustanovení § 67 správního řádu ve smyslu ustanovení § 28, odst. 2, písm. b) zákona číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen památkový zákon), v přenesené působnosti ve smyslu ustanovení § 42a památkového zákona, po provedeném řízení zahájeném z moci úřední,

uznal vinným

[redacted], bytem [redacted]

ze spáchání přestupku dle ustanovení § 39, odst. 2, písm. f) památkového zákona tím, že nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v ustanovení § 22 odst. 2 tohoto zákona tím, že jako stavebník prováděla stavební činnost – výkopové práce a terénní úpravy na pozemcích parc. č. [redacted], v k.ú. Nový Vojířov – na území s archeologickými nálezy, aniž by již od doby přípravy stavby či jiné činnosti, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů, tento záměr oznámila Archeologickému ústavu a umožnila jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum, od konce dubna do poloviny června 2017, a za to jí ukládá

p o k u t u ve výši 8.000,- Kč, slovy osm tisíc korun českých,

splatnou do 30ti dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Jihočeského kraje číslo účtu: 199783021/0300, variabilní symbol 1221130863, Československá obchodní banka České Budějovice (Platbu proveďte převodem z účtu na účet nebo poštovní poukázkou.)

a dále povinnost uhradit náklady řízení stanovené dle ustanovení § 79, odst. 1 zákona číslo 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, ve smyslu vyhlášky číslo 340/2003 Sb., kterou se mění vyhláška číslo 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení

ve výši 1.000,- Kč, slovy jeden tisíc korun českých.

Částka je splatná do 30ti dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Jihočeského kraje číslo účtu 199783021/0300, variabilní symbol 1232130863, Československá obchodní banka České Budějovice. Platbu proveďte převodem z účtu na účet nebo poštovní poukázkou.

Odůvodnění:

Krajský úřad Jihočeského kraje, Odbor kultury a památkové péče, jako příslušný orgán státní památkové péče, obdržel dne 15. června 2017 podnět Městského úřadu Jindřichův Hradec, Odboru rozvoje ve věci porušení ustanovení § 22 odst. 2, památkového zákona v souvislosti s prováděním výkopových prací na pozemcích parc. č. [REDAKCE] k.ú. Nový Vojířov. Přílohou tohoto podnětu byla fotodokumentace stavu předmětných nemovitostí v počtu 10 listů (10 snímků). Krajský úřad shledal, že informace obsažené v doručeném podnětu svědčí o možném porušení ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona a dopisem ze dne 22. června 2017 si vyžádal v dané věci sdělení Archeologického ústavu AV ČR Praha, zda vlastník předmětných nemovitostí jakožto stavebník splnil ustanovení § 22, odst. 2 památkového zákona, tj. zda již od doby přípravy stavby či jiné činnosti, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů, oznámil záměr Archeologickému ústavu a umožnil jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum.

Krajský úřad dopisem ze dne 21. června 2017 oznámil vlastníkově předmětných nemovitostí, jakožto účastníkovi řízení, [REDAKCE], zahájení řízení ve výše uvedené věci a zároveň nařídil na 19. července 2017 od 10.00 hodin v budově Krajského úřadu Jihočeského kraje, v Českých Budějovicích, v ulici Boženy Němcové 49/3, objekt B, 2. patro, kancelář číslo dveří 3313 ústní jednání.

Dne 19. července 2017 se konalo ústní jednání za účasti zástupců krajského úřadu a [REDAKCE] (nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE]), který je na základě doložené plné moci zástupcem účastníka řízení [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE]. V rámci ústního jednání byl účastník řízení poučen o svých právech zakotvených v ustanovení § 18, § 36, § 38, § 52 správního řádu, dále byl seznámen s ustanovením § 22, odst. 2 a § 39, odst. 2, písm. f) památkového zákona a s dosud shromážděnými podklady řízení a obsahem spisu vedeným v předmětné věci. V rámci ústního jednání se účastník řízení vyjádřil k věci do protokolu. Bylo zapsáno: „Účastník řízení sdělil, že od konce měsíce dubna 2017 do poloviny měsíce května 2017 probíhaly na pozemcích parc. č. [REDAKCE] v k.ú. Nový Vojířov úpravy pozemků spočívající v odstranění náletové zeleně v záplavové zóně pod jezem, včetně pařezů, odstranění sedimentů z rybníka z 90. let a drobné zemní práce spojené s odstraněním zbytků staveb z let 1948 – 1990. Dne 17. května 2017 byl proveden telefonický kontakt Archeologického ústavu AV ČR, kde byl stavebník odkázán na Muzeum Jindřichův Hradec a na místo se dostavil 2. června zástupce Muzea Jindřichohradecka Mgr. Vladimír Burian a dne 4. července 2017 byla provedena další obhlídka za účasti Mgr. Jiřího Havlíka z Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Českých Budějovicích, kde byl stanoven další postup.“ Zástupce správního orgánu v rámci ústního jednání uvedl, „že předmětné řízení řeší nesplnění oznamovací povinnosti ve smyslu ustanovení § 22, odst. 2, památkového zákona a nikoliv poškození archeologických situací. A příslušné ustanovení hovoří o stavebních pracích, ale též o „jiné činnosti, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů“. Krajský úřad Jihočeského kraje si vyžádá odborné vyjádření a posouzení vzniklé situace archeologické pracoviště Národního památkového ústavu.“

Dne 19. července 2017 obdržel Krajský úřad vyjádření Archeologického ústavu AV ČR v předmětné věci, ve kterém je mimo jiné konstatováno, že „Archeologickému ústavu AV ČR v.v.i. nebylo doručeno žádné oznámení o stavební činnosti či jejím záměru na výše zmíněné lokalitě. Považujeme za nepochybné, že se jedná o území s archeologickými nálezy ve smyslu § 22, odst. 2, zákona č. 20/1987 Sb. Veškerým stavebním či jiným destruktivním zásahům do území s archeologickými nálezy měl předcházet záchranný archeologický výzkum. Na parc.č. [REDAKCE] k.ú. Nový Vojířov a dalších přilehlých parcelách na tomtéž k.ú. se nacházela vesnice Nové Mlýny ze 12. století, která v 50. letech 20. století v důsledku vzniku pohraničního pásma zanikla.“ Na závěr je uvedeno, že na základě poskytnutých informací lze konstatovat, že v důsledku realizace předmětné činnosti došlo k poškození a zničení archeologických nálezů. S tímto vyjádřením byl účastník řízení seznámen, ale nijak konkrétně se k němu nevyjádřil.

Následně si krajský úřad dopisem ze dne 20. července 2017 vyžádal v dané věci odborné vyjádření Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Českých Budějovicích. 8. srpna 2017 obdržel správní orgán písemné vyjádření odborné organizace (č.j.: NPÚ – 331/57707/2017 ze dne 7. srpna 2017) v předmětné věci. V textu je uvedeno, že pracovníci archeologického oddělení Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Českých Budějovicích provedli na základě podnětu Muzea Jindřichohradecka prohlídku předmětného území dne 4. července 2017. Na místě byly zjištěny rozsáhlé výkopové práce – plošné odstranění zeminy a kamenného násypu, místy až na geologické podloží, v rozsahu přibližně 40 x 40 m a do hloubky až cca 2 m. v rámci těchto prací došlo k odhalení historického zdiva, po celé ploše byly rozptýleny keramické a kovové artefakty. Dále je uvedeno, že se

prokazatelně jedná o území s archeologickými nálezy a rozsáhlými výkopovými pracemi byl učiněn zásah do intaktních archeologických vrstev a byly tak nevratně poškozeny nálezové situace, což může mít z hlediska archeologie vliv na jejich celkové vyhodnocení a interpretaci. K místu samotnému uvádí odborná organizace, že v místě provedených zemních prací se nacházela osada Nové Mlýny, zaniklá v roce 1953, s níž také souvisí odkryté zdivo. Nové Mlýny byly součástí obce Peršlák – dnes Nový Vojítov, jehož založení je datováno do 12. století. Nejstarší archeologické doklady osídlení pocházejí ze 13. století, první písemná zmínka se váže k roku 1334. Správní orgán s tímto podkladem seznámil dopisem (č.j.: KULCK 96426/2017/OKPP, ze dne 9. srpna 2017) účastníka řízení a stanovil mu lhůtu k vyjádření. Účastník řízení se k tomuto podkladu vyjádřil a uvedl: „nezotožňuji se s názorem, že jsem svým počinem nevratně něco poškodil a nebo zničil. Vnímám to jako záchranu toho, co zbylo. Samozřejmě i jako částečnou obnovu, jako například znovuvybudování ukradeného „svatého Nepomuka“ a znovupostavení kaple dle starých fotek a výkresů na hrázi rybníka. Dále dokumentování rodin, lidí, příběhů, starých pověstí, fotek, artefaktů, které nám bývalí obyvatelé přenechávají. Vše, co jsme našli, jsme uchovali, vyčistili a chceme zpřístupnit veřejnosti. Do této chvíle nebyl nalezen žádný historický artefakt, který pochází z doby osídlení – z doby 13. století. 95% všeho, co jsme našli, byly plechovky, nepořádek, odpad, který zanechala pohraniční stráž do roku 1989. Dále ostnaté dráty a betonové sloupky, které zde byly po roce 1989 naházené. Nemáme pocit, že bychom něco zničili. Pochopil bych, kdyby byla označena osoba nebo osoby, které tento mlýn po druhé světové válce vykradli, zničili, zapálili a následně trhavinou zničili. Osoby, které ukradli kamenného Nepomuka a prodali jej do vnitrozemí. Náš úkol, jakožto současných majitelů pozemků, vidím v záchraně kulturního dědictví a historie této vesnice. Aby rodiny české, rakouské, německé a smíšené, které zde po staletí žily, nebyly zapomenuty. Dále chci uvést, že v našem zájmu je spolupracovat s úřady a děkujeme za každou pomoc, která zachová osadu Nové Mlýny v paměti budoucích generací i jako výstrahu, co se může stát, když společnost opustí demokratické soužití a jak malý je člověk, následně semletý v rozhodování velkých dějin. Spolu s tímto vyjádřením zaslal účastník řízení podklady (protokol z jednání ze dne 29. dubna 2014, územní rozhodnutí Odboru výstavby, oddělení životního prostředí Městského úřadu v Nové Bystřici ze dne 6. května 2014 a rozhodnutí o povolení stavby pro „MVE Peršlák“ Odboru životního prostředí Městského úřadu Jindřichův Hradec, ze dne 23. ledna 2015), které měl ke stavbě MVE u bývalé vesnice Nové Mlýny, kdy mu nebyla sdělena žádná skutečnost ohledně ohlašovací povinnosti.

Krajský úřad se zabýval otázkou, zda lze předmětnou lokalitu označit za území s archeologickými nálezy ve smyslu ustanovení § 22, odst. 2, památkového zákona. Po prostudování podkladů řízení a to zejména vyjádření Archeologického ústavu AV ČR, tak i vyjádření odborné organizace archeologického oddělení Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Českých Budějovicích, považuje krajský úřad skutečnost, že se v případě pozemků parc.č. [REDAKCE], k.ú. Nový Vojítov jedná o území s archeologickými nálezy ve smyslu § 22, odst. 2, památkového zákona, za dostatečně prokázanou.

Krajský úřad rovněž zkoumal, zda došlo k nesplnění oznamovací povinnosti obsažené v ustanovení § 22, odst. 2, památkového zákona a tím naplnění skutkové podstaty přestupku ve smyslu ustanovení § 39, odst. 2, písm. f) památkového zákona. Ustanovení § 22, odst. 2 památkového zákona stanovuje: „Má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.“ A v ustanovení § 39, odst. 2, písm. f) památkového zákona je přestupek popsán, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 tohoto zákona.

V rámci ústního jednání správní orgán zjistil, že výkopové práce a terénní úpravy byly provedeny v období od konce dubna do poloviny června 2017. To odpovídá i údajům obsaženým ve spisovém materiálu. Dne 14. června 2017, na základě upozornění z předchozích dnů navštívil pracovník Odboru rozvoje – oddělení památkové péče, Městského úřadu Jindřichův Hradec předmětnou lokalitu a zjistil provádění zásahů do stávajícího terénu. Účastník řízení v rámci ústního jednání připustil, že nesplnil podmínku uloženou mu zákonem (tedy ustanovení § 22, odst. 2, památkového zákona) a krajský úřad dospěl k závěru, že se obviněný dopustil spáchání přestupku ve smyslu ustanovení § 39, odst. 2, písm. f) památkového zákona.

Podle ustanovení § 39, odst. 2, písm. f) památkového zákona krajský úřad může uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč fyzické osobě, která se dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 tohoto zákona. Při stanovení výše pokuty přihlížel správní orgán, podle ustanovení § 12, odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen přestupkový zákon), podle něhož při určení druhu sankce a její výměry se přihlídnou k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek

postižen v disciplinárním řízení. Obviněný v rámci ústního jednání uvedl, že dne 17. května 2017 telefonicky kontaktoval Archeologický ústav AV ČR a byl odkázán na Muzeum Jindřichohradecka a 2. června 2017 se na místo dostavil zástupce muzea Mgr. Vladimír Burian. Jaký byl výsledek tohoto jednání, obviněný neuvedl ani nedoložil žádný písemný doklad o tomto jednání. Teprve následně, již poté co bylo zahájeno řízení o přestupku a to dne 4. července 2017 byla provedena dle obviněného další obhlídka předmětného území za účasti archeologa Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Českých Budějovicích a byl domluven další postup. Písemný doklad o tomto jednání rovněž nebyl předložen. Účast na výše uvedeném jednání uvedla odborná organizace ve svém vyjádření a dále pouze konstatovala zjištěný stav, jak je již uvedeno výše. Obviněný dále předložil podklady, ze kterých je patrné, že před cca 3 lety probíhaly na předmětném území stavební práce (stavba malé vodní elektrárny) a přestože obdržel územní rozhodnutí i rozhodnutí o povolení stavby nebyl žádným ze správních orgánů případně upozorněn na povinnost, kterou mu ukládá ustanovení § 22, odst. 2, památkového zákona, kterou sám z důvodu neznalosti opomenul.

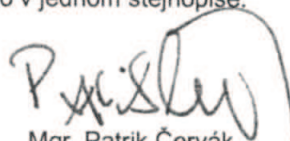
Na základě předchozích zjištění dospěl správní orgán k závěru, že přestupek byl dle § 4, odst. 1, písm. b) přestupkového zákona spáchán pachatelem z nedbalosti, když nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Na základě této skutečnosti lze klasifikovat zavinění přestupku z nevědomé nedbalosti. Přestupek je závažný z toho hlediska, že byla porušena důležitá zákonná povinnost zakotvená v § 22, odst. 2, památkového zákona, přičemž v předmětné lokalitě je osídlení datováno již do období 13. století a je zde tedy předpoklad archeologických nálezů. Na druhou stranu se pachatel snažil tento protizákonný postup zhojit tím, že na místo pozval archeologa Muzea Jindřichohradecka a dále archeologa odborné organizace Národního památkového ústavu. Správní orgán shledal polehčující okolnost rovněž ve skutečnostech, které obviněný uvedl v rámci svého vyjádření. Konkrétně se jedná o skutečný rozsah zásahů do archeologických vrstev, když pomineme-li odstranění náletových dřevin, byly další práce prováděny na ploše, kde byly zejména pozůstatky z období 50. let minulého století, kdy byla osada Nové Mlýny zničena a srovnána se zemí. Vzhledem k tomuto zásahu a poté, kdy i v dalším období zde docházelo k přirozenému navyšování terénu, se zde správní orgán do značné míry ztotožňuje s námitkou obviněného, že nemohlo dojít k zásahům do historických archeologických vrstev, poněvadž v hloubce cca 2 m, ve které byly konány výkopové práce, se nacházejí zejména zbytky zaniklé osady a další pozůstatky z období od roku 1953 do roku 1990, kdy zde ukončila svou činnost armáda. Jak obviněný uvedl, jeho záměrem není ničit, ale zachovat byť i zbytky historie jedné vesnice a nezapomínat tak na všechny obyvatele, kteří zde v minulosti žili a zpřístupnit prostor veřejnosti. V neposlední řadě krajský úřad zohlednil, že po dobu řízení obviněný nekladl žádné překážky řízení. Správní orgán při posouzení přestupku shledal řadu aspektů případu, které hovoří ve prospěch obviněného, nicméně nelze odhlédnout od skutečnosti, že k naplnění skutkové podstaty přestupku v daném případě došlo. Správní orgán po zhodnocení všech okolností případu stanovil vyšší sankce při samé spodní hranici zákonem stanovené výše možné uložené pokuty a pokutu stanovil na částku 8.000,- korun českých. Na základě výše uvedených skutečností správní orgán stanovil vyšší pokutu při samé spodní hranici sazby stanovené zákonem.

Z uvedených důvodů správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení o opravném prostředku:

Dle ustanovení § 81, odst. 1 a § 83, odst. 1 zákona číslo 500/2004 Sb., správní řád, se proti tomuto rozhodnutí **lze do patnácti dnů od jeho oznámení odvolat** k Ministerstvu kultury ČR prostřednictvím správního orgánu, který toto rozhodnutí vydal (Krajský úřad Jihočeského kraje). Podané odvolání musí splňovat náležitosti dle ustanovení §§ 81 a 82 správního řádu, dle ustanovení § 82, odst. 2 správního řádu bude podáno v jednom stejnopise.

Mgr. Patrik Červák
vedoucí odboru
kultury a památkové péče